

door Alexis Tsipras,

[We vertaalden een open brief die op 12 januari, dus twee weken voor de Griekse verkiezingen, in het Duitse Handelsblatt verscheen. Daarin legt SYRIZA-voorzitter Tsipras aan een Duits publiek uit dat zijn programma er allesbehalve op gericht is meer Europees en Duits geld naar Griekenland te versluizen. Een poging tot een politiek debat op Europese schaal zoals we nog nog niet eerder meemaakten!]

Beste lezer van het Handelsblatt,

De meesten onder u zullen zich reeds een mening gevormd hebben over wat ze in dit artikel zullen lezen. Ik ben me daarvan bewust. Ik durf u toch te vragen om zonder vooroordelen verder te gaan. Want vooroordelen zijn nooit een goede raadgever, vooral in tijden van economische crisis, wanneer ze aanleiding geven tot intolerantie, nationalisme, regressie en zelfs geweld.

Ik richt me tot u in een open brief, om u een ander inzicht te bieden op wat zich vanaf 2010 tot en met vandaag heeft afgespeeld. Maar in de eerste plaats zou ik u graag in alle oprechtheid de voorstellen en doelstellingen van mijn partij SYRIZA toelichten, die deze op 26 januari als nieuw gekozen regering naar voren zou kunnen brengen.

De Griekse overheid is sinds 2010 niet meer in staat haar schulden terug te betalen. Ongelukkigerwijze besliste men op officieel Europees vlak te doen alsof men dit probleem de baas kon worden door middel van de grootste toegekende lening ooit in de menselijke geschiedenis, en de strikte doorvoering van een financieel en structureel aanpassingsprogramma. En dit terwijl men met wiskundige zekerheid wist dat dit het ineenschrompelen van het nationaal inkomen tot gevolg zou hebben, waarmee zowel nieuwe als oude schulden gefinancierd moeten worden.

Stellige afwijzing van kredietverlening

Bij dit dreigend staatsbankroet pakte men het probleem aan alsof het om een liquiditeitsschaarste ging. Anders uitgedrukt: men stelde zich op het standpunt van een bankier die, in plaats van toe te geven dat het krediet dat hij aan een bankroete firma gaf 'uiteengespat' is, nog meer geld leent aan die firma in de hoop dat het terugbetaald wordt, zolang men dat onafwendbaar bankroet maar verder voor zich uit schuift.

Er was maar een beetje gezond verstand nodig om in te zien dat het vasthouden aan het 'Extend and Pretend'-dogma voor mijn land in een tragedie zou eindigen. Er was maar een beetje gezond verstand voor nodig om te begrijpen dat men, in plaats van Griekenland te stabiliseren, alleen maar olie op het vuur van een telkens opnieuw ontvlammende crisis gooide, die Europa tot op zijn grondvesten bedreigt.

De kredietverlening waartoe men in 2010 besloot werd door mijn partij en door mezelf beslist afgewezen. Niet omdat we dachten dat Duitsland en onze andere partners ons niet genoeg geld ter beschikking stelden, maar omdat we ervan overtuigd waren dat ze ons meer geld verschafte dan aangewezen was, meer dan we recht hadden om aan te nemen. Het ging over geld dat de Griekse bevolking niet ten goede zou komen, aangezien het alleen diende om in een bodemloos schuldenvat gegooid te worden; ook het vermeederen van onze staatsschuld kon daarmee niet verhinderd worden, terwijl onze partners toch onvermijdelijk de rekening aan hun burgers zouden presenteren.

Deze vaststaande feiten waren ook aan de Bondsregering bekend, maar werden toch stilgehouden.

Duizenden bedrijven geruïneerd

Minder dan een jaar later bleek onze inschatting juist te zijn. De combinatie van nieuwe enorme leningen en massale schuldvermindering was niet in staat om de schuldenproblematiek onder controle te brengen, en trof bovendien de zwaksten uit onze samenleving. Nauwgezette werknemers werden werk-en dakloos, en voelden zich vooral in hun menselijke waardigheid getroffen. Het massaal verlies aan inkomen betekende de ondergang van duizenden ondernemingen, terwijl de overgeblevene zich als sterkere oligopolies konden bevestigen.

In tijden waarin het tekort aan hoop en perspectieven groter is dan alle andere tekorten, duurde het niet lang of het 'slangenei' van het fascisme was uitgebroed, en neonazi's begonnen in onze wijken te patrouilleren, om haat en geweld te zaaien.

Niettegenstaande het dramatisch mislukken van deze strategie, houdt men tot op de dag van vandaag vast aan de logica van uitstel en bedrog. Door de kredietverlening in 2012 werd nog een grotere schuldenlast op de al zo zwakke Griekse schouders geladen, wat een nieuwe recessie uitlokte. Ondertussen werd het geld van onze partners in een systeem van persoonlijke verrijking en bevoordeling gestoken, terwijl de 'haircuts' vooral een aanslag betekenden op sociale kassen en pensioenverzekeringen.

Loocheneren van wat wiskundig vaststaat

Recent hoort men waarnemers spreken van een stabilisering van Griekenland, men heeft het zelfs over groei, en het gevolgde beleid zou nu beginnen vruchten te dragen. Dat is een verdraaiing van de feiten die bij nader inzien niet standhoudt. Zo betekent het stijgen van het reëel nationaal inkomen met 0,7% niet het einde van de recessie, maar de doorzetting ervan, want in dezelfde periode lag de inflatie rond -1,8%. Het nationaal inkomen daalde dus verder, alleen maar minder sterk dan het prijsgemiddelde. De schuldenberg groeit bestendig aan. Een onbeschaamde opschoning van de statistieken moet de efficiëntie van het optreden van de Trojka in Griekenland bewijzen, en de Europeanen, in plaats van ze

de waarheid te zeggen, nogmaals een rad voor de ogen draaien.

De waarheid is dat de staatsschulden van Griekenland niet terugbetaald kunnen worden zolang de Griekse economie aan budgettaire verdrinkingspogingen wordt onderworpen ('budgettair waterboarding'). Het volharden in deze uitzichtloze en mensonterende politiek, en het loochenen van wiskundige zekerheden, kost de Duitse belastingbetalers hopen geld, en het Griekse volk zijn waardigheid. En wat nog erger is, Grieken keerden zich tegen Duitsers, en Duitsers tegen Grieken, wat een enorme schade toebrengt aan het idee van een democratisch eengemaakt Europa.

Duitsland, en in het bijzonder de hardwerkende Duitse belastingbetaler, heeft van een SYRIZA-regering niets te vrezen. Integendeel.

Oorlog aan het kleptocratisch systeem

Het is niet onze bedoeling op een confrontatie met onze partners aan te sturen, nog meer kredieten te krijgen of een vrijbrief voor nieuwe tekorten te bemachtigen. Ons doel is de stabilisering van het land, het bereiken van een primair budgettair evenwicht, en de beëindiging van de aderlating die Duitse en Griekse belastingbetalers over zich hebben moeten laten heengaan door een totaal onaangepaste kredietverlening. Wij vragen de beëindiging van het 'Extend and Pretend'-dogma, en niet ten laste van de Duitse burger, maar in ons aller voordeel.

Geachte lezer, ik begrijp dat de eis voor de precieze naleving van wat overeengekomen was ingegeven is door de vrees dat de Grieken, wanneer men hen laat doen, gewoon doorgaan zoals ze bezig waren. Ik heb heel veel begrip voor die bezorgdheid, en ik wil duidelijk stellen dat het niet mijn partij, dat het niet SYRIZA was, die dit systeem van corruptie, persoonlijke verrijking en bevoordeling in het leven heeft geroepen, maar juist diegenen die het nu zo sterk hebben over het naleven van wat overeengekomen was, en het doorzetten van de hervormingsprogramma's. Natuurlijk maar in die mate dat hun eigen privileges overeind blijven, zoals in de voorbije vier jaar onder de regering Samaras het geval was. Wij hebben de strijd aangeboden met dit kleptocratisch systeem, en zullen een verregaande hervorming van de Staat en de publieke administratie doorvoeren, zorgen voor transparantie, een prestatiegericht aanname- en promotiebeleid en fiscale rechtvaardigheid, en hard optreden tegen witwaspraktijken.

Dat is onze hervormingsagenda. De hervormingsagenda die wij aan het Griekse volk bij de komende verkiezingen ter goedkeuring voorleggen.

Meer solidariteit en meer democratie

Het is de bedoeling om in het kader van de eurozone tot een nieuwe overeenkomst te komen, die ademruimte laat voor de Griekse bevolking, zodat ze de productiviteit kan ontwikkelen en waardig leven. Met het herstel van de draaglijkheid van de schuldenlast, en een uitweg uit de recessie. Via investeringen voor groei, in plaats van een tot mislukken veroordeelde besparingspolitiek, die steeds

maar tot recessie leidt. Met bevordering van de sociale samenhang. Met meer solidariteit en meer democratie.

Op 25 januari wordt in Griekenland een nieuwe kans voor gans Europa geboren. Dat mogen we niet onbenut laten voorbijgaan.

Dit delen:

[Facebook](#)

[Twitter](#)